

Teşkilâtı esasiye kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı : 13/II/1937 - Sayı : 3533)

No.
3115

Kabul tarihi
5 - II - 1937

BİRİNCİ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun ikinci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Türkiye Devleti, Cümhuriyetçi milliyetçi, halkçı, Devletçi, lâik ve inkılâbçıdır. Resmî dili Türkçedir. Makarri Ankara şehrindedir.

İKİNCİ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 44 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Başvekil, Reiscümhur canibinden ve Meclis azası meyanından tayin olunur. Sair vekiller Başvekil tarafından Meclis azası arasından intihab olunarak heyeti umumiyesi Reiscümhurun tasdikile Meclise arz olunur.

Meclis, müçtemi değılse arz keyfiyeti Meclisin içtimama talik olunur.

Hükümet hattı hareket ve siyasî noktai nazarını azamî bir hafta zarfında Meclise bildirir ve itimad talep eder.

Siyasî müsteşarları Başvekil, Meclis azası arasından seçerek Reiscümhurun tasdikına arz eder.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 47 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Vekillerin ve siyasî müsteşarların vazife ve mesuliyetleri mahsus kanunla tayin olunur.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 49 ncu maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Mezun ve her hangi bir sebeble mazur olan bir vekile İcra Vekilleri Heyeti arasından bir diğeri veya siyasî müsteşarlardan biri muvakkaten niyabet eder. Ancak bir vekil veya bir siyasî müsteşar bir vekâletten fazlasına niyabet edemez.

Siyasî müsteşarın vekile niyabeti halinde kararnamesi Meclise arz olunur.

BEŞİNCİ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 50 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

İcra Vekillerinden veya siyasî müsteşarlardan birinin Divanı âliye sevkine dair Tükiryeye Büyük Millet Meclisince verilen karar vekâlet veya müsteşarlıktan sükutu dahi mutazammındır.

ALTINCI MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 61 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Vazifelerinden mümbais hususatta İcra Vekilleri ile siyasî müsteşarları ve Şûrâyı devlet ve Temyiz mahkemesi rüesası ve azasını ve Cümhuriyet başmüddeiumumisini muhakeme etmek üzere bir (Divanı âli) teşkil edilir.

YEDİNCİ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 74 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Umumî menfaatler için lüzumu, usulüne göre anlaşılmadıkça ve mahsus kanunları mucibince değer pahası peşin verilmedikçe hiç bir kimsenin mali istimval ve mülkü istimlâk olunamaz.

Çiftçiyi toprak sahibi yapmak ve ormanları Devlet tarafından idare etmek için istimlâk olunacak arazi ve ormanların istimlâk bedelleri ve bu bedellerin tediyesi sureti, mahsus kanunlarla tayin olunur.

Fevkalâde hallerde kanuna göre tahmil olunacak para ve mal ve çalışmaya dair mükellefiyetler müstesna olmak üzere hiç bir kimse hiç bir fedakârlık yapmağa zorlanamaz.

SEKİZİNCİ MADDE — Teşkilâtı esasiye kanununun 75 nci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Hiç bir kimse mensub olduğu felsefî içtihad, din ve mezhebden dolayı muaheze edilemez. Asayiş ve umumî muâşeret âdabına ve kanunlar hükümlerine aykırı bulunmamak üzere her türlü dinî âyinler yapılması serbesttir.

DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

9 şubat 1937

<i>Cumhuriyet Reisiğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	6 - II - 1937 ve 2/44
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğince dair Cumhuriyet Reisiğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	9 - II - 1937 ve 4/99
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i>	:	Cild Sayfa 16 2,38,58:75,75,81:84